

HÍRLEVELE

2017. reformáció

A templomszentelés 90. évfordulóján

„Menjete be kapuin hálaénekkal, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét! Mert jó az Úr, örök-ké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.”
(Zsolt. 100:4-5.)

Ezt a zsoltárt énekelték a zsidó zarándokok – ki tudja talán a 12 éves Jézus is kétezer évvel ezelőtt –, amikor évente elzarándokoltak a jeruzsálemi templomhoz, hogy részt vehessenek az ünnepi istentiszteleten. Gyakran messziről vagy veszélyes úton kellett eljutniuk a templomhoz. Nem csoda, ha biztatniuk, emlékeztetniük kellett egymást, hogy örüljenek! Hogy tartsanak ki az Isten iránti hálával!

Ezen a napon arra emlékezünk, hogy 1927. október 2-án szentelték fel a budafoki református templomot. Az azóta eltelt 90 esztendő alatt sok-sok zarándok, Istent kereső ember jött be a templom kapuján. Bejöttek örömmel azon a bizonyos októberi napon a gyülekezet tagjai, akik közül sokan a Trianon után elcsatolt területekről elűzött, elmenekült magyar reformátusok voltak, akik itt, Budafokon leltek otthonra, közösségre. Elvesz-

tették mindenüket, de Isten nemzedékről nemzedékre tartó hűségében bízva lelki otthonra, templomot építettek itt, Budafokon. Felépítették ezt a templomot, akkor, amikor mindenki azt gondolta, hogy a magyarság el fog pusztulni, és állt ez a templom, Trianon után az egyik első új építésű református templomként, bizonyítva, hogy a magyar reformátusok bíznak, még hozzá Istenben bíznak, amikor a jövőre tekintenek.

Nem volt könnyű dolguk. Az 1922-ben megérkezett új lelkipásztor, Demjén István rögtön látta, hogy gyülekezetet templom nélkül nem lehet építeni, ezért már 1924-ben elindult, majd 1925-re országossá terebélyesedett a gyűjtés, mely úgy zajlott, hogy a gyülekezet tagjai 2-3 fős csoportokban járták be az ország református közösségeit, kérve, hogy támogassák a templom építését. Ezekben a falakban ott van tehát egy kicsit az egész református egyház, az ország különböző tájain élő magyarok szeretete is! De természetesen a budafoki gyülekezeti tagok maguk is kivették a részüket az 1926 nyarán induló építkezésből. Költségkímélés céljából a gyülekezet kőbányát bérelt, ahol a hívek fejtették a követ, amit később a templom építésénél használtak fel. Ezzel a szemmel is nézzük a templom falait! A templom alapjainak kiásásához sem fogadtak munkásokat: a főképp gyárakban dolgozó hívek reggel három órakor kezdték meg közös énekléssel a munkát, amit folytattak egészen hatig, majd mindenki munkába ment, onnan visszatérve pedig éjszakába nyúlóan dolgoztak tovább. Hatalmas munka volt, melyből kicsik és nagyok egyaránt kivették a részüket. Az Istenbe vetett hitük erős bizonyítéka az is, hogy a budafokiak nem féltek jelentős költséget felvenni a templom építéséhez: bíztak benne, hogy nem csak ők – a templom építői –, hanem az utánuk jövők is fontosnak fogják tartani ezt az ügyet, kiveszik belőle a részüket. A hitel fedezetéül ráadásul több tehetősebb gyülekezeti tag saját ingatlanját ajánlotta fel.

Az elkészült templom azonban nem csupán öncél volt a gyülekezet számára, hanem a lelki munka, a gyülekezet küldetésének, missziójának elengedhetetlen eszköze. Ez a missziós munka nem is állt le a felszenteléssel, hisz alig egy hónappal később, 1927 novemberében már Kelenvölgyben szentelték fel a frissen épült gyülekezeti házat. Később sem állt le ez a missziós munka, hiszen még évtizedekig tárva volt ez a templomkapu azoknak, akik hálaénnel és dicsérettel jöttek az Úr nevét áldani.

De jöttek nehezebb napok is a fiatal templomra. Előbb bombatámadás rongálta a hívek verejtékével rakott falakat, törte be az ablakokat. Majd a kapu előtt hódító katonák masíroztak, néhány évvel később pedig ezen a templomkapun keresztül hagyta el kényszerűen a gyülekezetet a templomépítő lelkész, Demjén István is. Nem sokkal később, 1956-ban ismét szovjet tankok zörögtek el előtte. Majd még nehezebb idők jöttek, amikor a templom kapuját kívülről akarták bezárni. Ne hallatszódjon ki a zsoltárhang belülről! Nehogy háladalt zengő emberek mehessenek be! Majd csak évtizedek múlva lehetett a templom ajtaját ismét, a korábbihoz mérten szélesre nyitni.

Sok mindenről tudnának tehát ezek a falak, ez a templomajtó mesélni. Sokan jártak már ebben a templomban – hisz a munkások, környékbeli egyszerű emberek mellett sok híres ember, püspök is megfordult itt az évtizedek alatt. Volt idő, amikor hétről-hétre több százan jöttek el, de volt olyan időszak is, amikor alig pár tucatnyian. Emlékezünk most a templomot építő gyülekezeten kívül talán mindazokra, akik az elmúlt kilencven év során tagjai voltak ennek a gyülekezetnek. Mindazokra, akik előttünk jártak ebbe a templomba, akik itt énekeltek, imádkoztak, ugyanezekben a padokban ülve.

Vajon hányszor jöttünk be mi magunk is ezen a kapun, hányszor léptünk be ebbe a templomba? Akár több százszor vagy van aki már ezernél is többször? Milyen lelkülettel közeledünk ezekhez a falakhoz, ehhez a templomkapuhoz? Hálaénnel jövünk be, dicsérjük a jó és hűséges Urunk nevét? Eszünkbe jut, hogy az Ő hűsége és szeretete nemzedékről nemzedékre megmarad? Hogy olyan nemzedékek jártak előttünk, amelyek az Istenbe vetett hitükről ilyen csodálatos, kőből emelt épület formájában adtak bizonyosságot? Tudunk értük is hálásak lenni? Hogy nekünk már csupán takarítani, karbantartani kell ezt az épületet, amiért az elődeink annyit kockáztattak, dolgoztak, szenvedtek? Vagy eszünkbe jutnak azok a nemzedékek, akik talán nem tudták vagy nem akarták Isten nevét olyan hangoosan, a templomajtón kívül is hallható módon dicsérni? Akik nem zengték a hálaénnel, nem dicsérték az Ő szent nevét? Eszünkbe jut, mikor belépünk a kapun, hogy a mi Istenünk hűséges, még akkor is ha mi hűtlenek vagyunk? Hogy az ilyen nemzedékeken is túl mutat, örökké tart az Ő szeretete és jósága? Ezek a falak, ez a templom minderről együtt tanúskodik! A templom építésének történetén, majd az azóta elmúlt 90 esztendő végig tekintve, igaznak bizonyultak a zsoltáros szavai, melyet mi is vele együtt énekelhetünk:

„Menjete be kapuin hálaénnel, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét! Mert jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.”

Szász Lajos

A Reformáció 500. évfordulója napjaiban (gondnoki beszámoló)

Ezékiel 11,19-20

„Egy szívet adok majd nekik, és új lelket adok beléjük, eltávolítom testükből a kőszívet és hússzívet adok nekik, hogy rendelkezéseim szerint éljenek, törvényeimet megtartsák és teljesítsék.”

Két hónap telt el az utolsó Hírlevél óta. Sűrűsödtek az események. Közeledik az 500. évforduló. Tudunk élő hálaáldozattal Isten rendelkezései szerint élni? Vagy legalább törekszünk rá? Egyre nagyobb súllyal nehezedik rám az a felelősség, hogy vajon mit tudunk átadni gyermekeinknek, unokáinknak, az utánunk következő generációknak. Elmondhatjuk, hogy mióta gyülekeztünk létezik, ilyen nagy lehetőséget még nem kapott, mint az idén. Új általános iskolai épületet és gimnáziumot építtethetünk Isten kegyelméből. De az épület önmagában nem biztosít semmit. Számos magyar református épület semmisült meg a történelem viharában. Az 500 évvel ezelőtti épületek közül nem sokat ismerünk. Viszont az írások, személyes példák, a hiteles istentisztelet példái fennmaradtak. Megható volt, hogy iskolánk diákjai milyen részletességgel ismerték meg reformátor elődeink életét. Számomra külön ünnepi ajándék, hogy a Re:formáció 500 országos műveltségi vetélkedő általános iskolai ágát sok száz csapat közül a mi iskolánk csapata nyerte meg október 19-én Kecskeméten. (A döntő videófelvétele megtekinthető a youtube-on:

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLSIQsHq8oJv43-E1xlKyPg-5EGTnfPBzL>)

A tanulók mellett külön köszönet illeti a felkészítő tanári csapatot is. Hordozzuk őket továbbra is imádságban! Lássuk és érezzük, hogy a gyülekezet és intézményei együtt kell, hogy hordozzák az Örömhír hirdetésének felelősségét Budafok-Tétényben!

Iskolánk felújításának és gimnáziummá bővítésének újabb lépései valósultak meg. Az 1. fázisra (a régi iskolaépület bővítése)

megérkeztek a közbeszerzési ajánlatok és folyamatban vannak az egyeztetések. A 2. fázishoz (gimnázium építése új telken) szeptember 22-én Ónodi Szabó Lajos építész testvérünk beadta az elvi építési engedély kérelmet a szükséges dokumentumokkal együtt.

A szeptember 2-3-án tartott Szőlőskert gyermekszátor programunkhoz idén is sok szolgáló és látogató csatlakozott. Köszönjük az odaadó munkát. Szeptember 3-án a 10 órás istentisztelet a templomban egyben iskolánk 1. osztályosai befogadó istentisztelete is volt. Szeptember 17-én a hittanos tanévnyitó, 24-én pedig az új óvodások befogadó istentisztelete került sorra.

Szeptember 30-án, szombaton volt az őszi templom-takarítás parti első fordulója, amin mintegy 40 fő (fiatalok és idősebbek egyaránt) szorgoskodott. Másnap, október 1-én ünnepeltük templomunk felszentelésének 90. évfordulóját és egyben megnyitottunk Papp Anette szervezésében egy sokszínű kiállítást a református énekeskönyvek történetéről. Az istentiszteletek előtt vagy után szánjunk időt ennek megtekintésére.

Október 6-án volt óvodánk szokásos Halacska Napja, amikor gyermekek, szülők, dolgozók és gyülekezeti tagok együtt tölthettek egy délutánt.

Papp Anette és csapata október 7-én templomunkban Luther liturgiája szerinti úrvacsorás istentiszteleten szolgált az 500. évforduló keretében (a hangfelvétel hamarosan elérhető lesz), október 14-én az evangélikus templomban Kálvin strasbourgi liturgiája szerint ünnepeltük vezetésükkel az úrvacsorát. November 18-án ökumenikus vespera zárja a Szt. Lipót templomban a budafoki reformációs megemlékezéseket. A zoltáros istentisztelet (vespera) továbbra is úrvacsorai előkészítőként szolgál. A következő alkalom november 4-én este 6 órakor lesz. A naptári év utolsó alkalma pedig december 2-án.

Október 15-én megválasztottuk a jövő évtől szolgáló presbitériumot. Az eddigi presbiterek bizalmat kaptak a következő hat évre

is. Pótpresbiteri szolgálatát Pál Sándor, Pálfi Szabolcs és Zimonyi Balázs kezdi meg. Köszönöm a gyülekezet bizalmát, amivel megerősítették gondnoki megbízatásomat. Este pedig Borsányi Márton barátunk szervezte koncerttel is köszöntöttük az Istenisztelet évét és a Reformáció 500. évfordulóját.

Október 22-én gyülekezetünk és iskolánk képviselőjében megkoszorúztuk a kerületi 56-os emlékművet és dr. Takács Pál emléktábláját.

Október 27-én, az iskolanapon sepsiszentgyörgyi, kolozsvári és mezőkaszonyi testvériskoláink delegációjával együtt ünnepeltek iskolánk tanulói és dolgozói.

Október 31-én iskolánk és gyülekezetünk küldöttsége közösen vesz részt 19 fővel a központi ünnepségeken, majd este az evangélikus templomban lesz közös reformációs megemlékezés. Ennek keretében mutatja be Székely Ágnes, iskolánk igazgatótanácsának tagja, az édesapjáról, Székely Sándorról (Demjén István lelkész társa volt közel 10 évig) szóló kis kötetet.

November 3-5. között a Fiatal felnőttek köre tart közösségi hétvégét.

November 4-én lesz a templom-takarítás parti II. fordulója. Elsősorban a kert rendbetétele és a falevelek gyűjtése lesz a feladat. A kerti munkákat Kirner Attila, a bontókat Fraskóné Hatos Katalin presbiterek szervezik, náluk lehet előzetesen jelentkezni.

November 9-én kerül sorra Szász Lajos beosztott lelkészünk felszentelése az egyházmegyei közgyűlés keretében.

December 3-án 15 órakor adventi gyermekműsor, december 17-én a nyugdíjasok gyülekezeti karácsonya következik. December 24. idén vasárnapra esik, de azért a délutáni gyermekprogramot még fogjuk tartani.

Kérem a testvéreket, hogy a www.feltamadas.hu honlapunkon kövessék az eseményeket. Az ünnepi programok alatt és utána is kövessük figyelemmel az ott található gyülekezeti naptárat.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az egyházfenntartási járulék (nem adó!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot, különösen is a diakónus fizetését. Kérem, hogy decemberben figyeljenek oda a testvérek a kihelyezett választói névjegyzékre és ellenőrizzék azt! A névjegyzékbe azok a gyülekezeti tagok kerülnek, akik konfirmáltak, rendszeresen úrvacsoráznak és a számviteli nyilvántartásban **név szerint** követhető, hogy anyagilag támogatják a gyülekezetet.

Nagy Péter lelkészünk mellett és vezetésével Szász Lajos és Ferencz Lilla beosztott lelkészek sokféle szolgálatot végeznek és kezdeményeznek. Kérem a testvéreket, hogy figyeljenek oda az új alkalmakra és éljenek az újabb közösségbe kapcsolódási lehetőségekkel.

Emberileg nézve lehetetlen kihívások elé nézünk. De bizhatunk Isten ígéretében:

Ezékiel 11,20 „Az én népem lesznek, én pedig istenük leszek.”

Budafok, 2017. október 28.

Áldás! Békesség!

Németh Géza, gondnok

Kedves Nyugdíjas Testvérünk!

Gyülekezetünk számára fontosak az idős gyülekezeti tagok. Ezért tartunk szerdánként nyugdíjas bibliórát (nem csak asszonyoknak). Látogatjuk őket, igyekszünk számon tartani, lehetőségeinkhez képest segíteni. Szívesen kapcsoljuk be őket az aktív gyülekezeti életbe, de vannak saját programjaik is, amelyek nagyon sikeresnek bizonyulnak.

Fontosnak tartjuk azt, hogy időseink emlékezzenek a korábbi időkre és hozzá tegyék a maguk történeteit, élményeit a közös emlékezéshez. Az emlékezés folyamatába lépnek bele az újabb és újabb generációk. Ilyenkor megállunk és ünnepelünk, üdvözljük őket és Isten előtti hálával köszönjük meg sokszor küzdelmes életüket. Ezért lehetünk mi itt, mint az ő utódaik, örökösök. E nélkül az idős generáció nélkül ma nem lenne gyülekezet, nem lenne óvoda, általános iskola és nem tervezhetnénk a gimnáziumot, nem lennének határon túli testvér gyülekezetek, komoly munkatársi gárda, elkötelezett gyülekezeti tagok.

Ezért is szeretnénk az 50 éve, vagy korábban konfirmált testvéreket köszönteni a gyülekezet előtt. Aki szívesen részt vesz ebben, annak nem kell kerek évfordulóra várni, lehet pl. 53 vagy 57, stb.

Ennek szervezéséhez az kell, hogy jelentkezzenek a testvérek a lelkészeknél, gondnoknál, vagy Hatos Katalin presbiternél. Ha tudunk valakiről, jelezzük, hiszen vannak olyanok, akik már régóta nem hagyják el otthonukat. A következő hetekben igyekezzünk megtalálni jubiláló testvéreinket. Az ünnepi megemlékezés és fogadalom megújítás november 26-án vasárnap lesz a 10 órás istentiszteleten. Egyszerű, de bensőséges ünnepen szeretnék köszönteni a testvéreket.

Szeretettel hívunk mindenkit. Akinek közlekedési gondjai vannak, kérjük jelezze, segítünk.

Isten áldását kérve szeretettel köszönti

Nagy Péter lelkész

A nyugdíjas bibliakör életéből

Múzeumi körséták

Egyházközségünk kis csoportjával 2017. szeptember 9-én látogatást tettünk a Pesti Evangélikus Egyházközség Deák téri temploma mellett található Országos Evangélikus Múzeumban. A látogatás részét képezte a reformáció 500. évfordulójához kapcsolódó gyülekezeti programnak.

A múzeum minden bejelentett csoport részére idegenvezetést biztosít, így a mi kis gyülekezeti csoportunkat is avatott idegenvezető kísérte végig a kiállítótermeken, kiegészítve a látottakat értékes információkkal.

A múzeum létrehozásáról – a már működő levéltár és könyvtár mellett – 1972-ben döntött az Országos Presbitérium. A szervező munka az egyháztörténész Dr. Fabiny Tibor vezetésével 1973 elején kezdődött, a létesítmény helyszínéül megjelölt helyiségek – templom melletti épületben – elfogadása az Állami Egyházügyi Hivatal részéről 1978-ben történt meg, az ünnepélyes átadásra pedig 1979. július 27-én került sor.

A múzeum felújítása 2014-2016 között zajlott, ezt követően 2016. novembertől látogatható újra a korszerű informatikai kiegészítőkkel megújított kiállítás, 2017 februárjától az Evangélikus Országos Gyűjtemény részeként.

A múzeum kezdő gyűjteményének alapját az egyházi gyülekezeti gyűjtemények szoba jöhető emléktárgyai képezték.

A jelenleg rendelkezésre álló három utca szinti kiállítóterben a Luther öröksége állandó kiállítás van, számos eredeti tárgyi emlékekkel, képpel, könyvemlékekkel, illetve reprint kiadásokkal. Érdekes: az eredeti templomi orgonába beépített számítógép

segítségével hangos kottatárt alakítottak ki, amelyből a látogató választása szerint egyházi zenét hallgathat.

További érdekesség a hangzuhany. Itt szintén interaktív módon választhatunk a különféle hangfelvételek közül. Hallgathatunk liturgia részletet, énekeket. Mi a liturgiát választottuk, amiben felismertük a nálunk már hagyománnyá vált vesperás istentiszteleteket.

A kiállításon tett séta végén lélekben és ismeretekben gazdagodva mondtunk köszönetet a remek vezetésért.

Mészáros Gabriella és Marianna

*****

Noszvaji csendes nap

„Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az Úr tevei valósulnak meg...”

2017. szeptember 22-én a nyugdíjas bibliakör tagjai kirándulni voltak Noszvajon.

Kis busszal indultunk el az útra, az „ezerarcú faluba”. A Bükki Nemzeti Park déli lábánál, 667 méteres dimbes-dombos vidékre érkeztünk.

Tíz óra felé érkeztünk meg Noszvajra, a református templomhoz.

A helyi bibliakörösök nagyon nagy szeretettel és hálás szívvel fogadtak bennünket. A templomban Anda Tibor tiszteletes úr tartott áhítatot, a Bibliakalauz október 22-ei igéjével. Fő mondanivalója: „Uram, segíts, hogy önző szívem át tudjon hangolódni a te szíved akarataira.” Nagyon jó átélni, hogy a „Szívemet hozzád emelem” című 25. zsoltárt milyen szépen énekelték a két bibliakör tagjai – melynek mottója „Könyörgés oltalomért, vezetésért, és bűnbocsánataért.”

Az áhítat után a tiszteletes úr mesélt a templom történetéről. A hajdani Árpád-kori templom 1928-ban lebontásra került, de megmaradt a főbejárat, szépen faragott gótikus nyílása. A református templom érdekessége, hogy a fehérre meszelt falakat Gelsei Sándor munkáját dicsérve, eredeti fakazetták borítják. Az elbontott templom eredeti fakazettái Egerben vannak kiállítva. Itt is a növényi díszítés az uralkodó, a protestáns vallásnak megfelelően sajátos jelképrendszerrel bír, ami a középkor szimbolikájában gyökerezett. Elsősorban a Biblia nyelvén fogalmazta meg alkotójuk mondanivalóját, s ennek idézeteit ábrázolta jelképes formában. Így találkozhatunk többek között a megholt fiait saját vérével életre keltő pelikán, a golyafiókákat kígyóval tápláló szülők, a jó és a gonosz tudás fája, forráshoz igyekvő szarvasok, éber ludak és szirének képével is.

Megebédeltünk a Gazsi pincében, meglátogattuk a Gazdaházat is.

A finom ebéd után a Barlanglakásokat néztük meg, ami nagyon hasonlít a budafoki barlang lakásokra. A leleményes ember nemcsak az őskorban élt barlangban. Ezen a vidéken kiválóan lehetett (és lehet) a kőzetbe tereket alkotni. Ma összművészeti alkotótelep, időszakos kiállításoknak ad helyet.

Sajnos a De la Motte kastélyba nem tudtunk bemenni, mert kötött program volt mások számára.

A nap végén Ferencz Lilláék szüleihöz mentünk, ahol megismerkedtünk a lekvárkészítés minden csínjával. Ma már nem kell ott állni az üst mellett, hogy valaki állandóan kavarja, hanem minden gépesítve van. A keverést nagy tartályokban elektromosan történik. A kóstoló mindenkinek ízlett, és külön nekünk még szilvás lepény is készült. A végén élményekkel tele és alaposan elfáradva indultunk haza.

Köszönjük Ferencz Lillának és Fraskóné Hatos Katalinnak a szervezést.

Én nagyon jól éreztem magam a kiránduláson, sok idő emberrel meg tudtam ismerkedni. Jó volt látni a nyugdíjas csoport nyitottságát és őszinte érdeklődését.

(Felhasznált irodalom: Noszvaj.hu/turizmus-folap.html és a református egyház története).

Ladányiné Sütő Tünde

*****

Nyugdíjas „csitri”: Készül a komatál!

Idén fehér asztal mellett ünnepeltük a nyugdíjasok világnapját. Igaz, hogy három héttel később, de így hozta a véletlen. A nyugdíjas bibliakör tagjaival elhatároztuk, hogy „komatál” készítsünk nemrég szült lelkészeinknek, Violának és Vikinek. Na, nem ez a nyugdíjasok ünneplése, hanem az, hogy ezt kalákában tettük meg és így alkalmat találtunk arra, hogy együtt főzőcskézzünk és fehér asztal mellett beszélgessünk. Nagyon örülök annak, hogy olyanokkal lehetek együtt, akik örömmel élnek életüket és a ma annyira jellemző bezárkózás helyett a közösséget vállalják.

Igazán jó délelőtt volt. A lelkes „kemény mag” ismét kitett magáért. Úgy éreztem magam, mint nyáron a lányokkal. Meglepetésemre most is tudtam újat mondani, pedig azt hittem, majd én tanulok.

A konyha ismételten megtelt és hozzáláltunk az ebéd készítéséhez. Húslevest főztünk, amit szerintem nem lehet megenni. A hentes tokány meglepetés volt, és Terike jóvoltából igazi kézzel szaggatott nokedlit ehettünk. Nagymamám is így csinálta, de én már csak a modernebb változatot tudom készíteni.

Várakozás közben is találtunk magunknak elfoglaltságot. Valika megkötötte vasárnapra a virágcsokrot, mi pedig körül néztünk a templomban és elrendeztük az énekes könyveket és minden mást, amit nem találtunk rendben. Így már pénteken készülünk az istentiszteletre.

A kismamáknak szánt ebédet gondosan félre tettük. Jó volt arra gondolni, hogy amikor eszik, biztosan eszükbe jutunk.

Ezután közösen megterítettünk, és lelkész úrral együtt ebédeltünk, később csatlakozott hozzánk Németh Géza gondnok úr is.

Szeretem a nyugdíjasokkal közösen töltött délelőttjeinket. Sok újat hallok tőlük, de én is tudok olyat mondani, amit ők is szívesen megfontolnak és átgondolnak. A közös főzés is erősíti a közösséget, mert oda figyelünk egymásra, meghallgatjuk a másikat, megegyezünk egymással munkafolyamatokban, és az eredmény mindig jó. A mai nap is a két hetenként ismétlődő programjainkhoz kapcsolódott. Ma nem mentünk messzire, hogy jól érezzük magunkat és persze, hogy örömet okozunk másoknak. Diakóniáztunk egy kicsit.

Hatos Kata

A 2017-es év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérjék figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetéseket, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkesi iroda telefonszámán.

október

31., kedd 18:00 Ünnepi istentisztelet az evangélikus templomban

november

4., szombat Templomtakarítás

18:00 Vespera

7., kedd

19:00 Presbiteri gyűlés

12. vasárnap 17:00 Ajtónyitó istentisztelet
19. vasárnap 18:00 Ifjúsági istentisztelet
26. vasárnap 10:00 konfirmáció megerősítés
17:00 Ajtónyitó istentisztelet

december

2., szombat 15:00 Adventi kézműves délután
18:00 Vespera
3., vasárnap 16:00 Adventi Gyermekműsor
5., kedd 19:00 Presbiteri gyűlés
10. vasárnap 10:00 Diakóniai vasárnap – adventi vásár
17:00 Ajtónyitó istentisztelet
17. vasárnap 15:00 Nyugdíjas karácsony
24., vasárnap 23:00 Istentisztelet
25. hétfő 10:00 Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
26., kedd 10:00 Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
31., vasárnap 23.50 Évfordulós úrvacsora

2018. január

1. hétfő 10:00 Újévi istentisztelet
2., kedd 19:00 Presbiteri gyűlés
6., szombat 18:00 Vespera

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

vasárnap - hónap első vasárnapján úrvacsora
- „ második vasárnapján szeretetvendégség
17:00 Fiatal felnőttek köre

hétfő 18:00 Énekkar

kedd 18:00 Bibliaóra-a Kátéről

szerda 10:00 Nyugdíjas bibliaóra
18:00 Ige körül

csütörtök 08:00 Bibliaóra
09.30 Varrókör
Baba-mama kör
19:00 Ádám kör (két hetente)

péntek 18:00 Ifi

szombat 16:00 Ifi
18:00 Ifi
18:00 Vespera – minden hónap első szombatján

□ □

Az iratterjesztésben kapható a 2018-as Bibliaolvasó
kalauz, valamint ajándékozáshoz ajánljuk
a felnőtt és gyermekkönyvek
széles választékát,
bibliákat, énekes könyveket, naptárakat
cd-eket és dvd-eket.

□ □

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 22 78
E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu
Lelkipásztor: Nagy Péter
Iskolalelkész: Németh Tamás
Beosztott lelkészek: Szász Lajos és Ferencz Lilla
Gondnok: Németh Géza
Hitoktatók : Ábrahám Angéla, Váradiné Sipos Judit,
Vigné Papp Ibolya
Honlapunk: <http://www.feltamadas.hu>

A befogadó istentisztelet imádsága

Mennyei Édesatyánk!

Hálás szívvel köszönjük neked, hogy Atyánknak szólíthatunk, hogy gyermekeidnek nevezel minket. Köszönjük, hogy Megváltó Fiadat kisgyermekként küldted a Földre, hogy az emberek közt járjon, az embereket tanítsa és megváltsa.

Köszönjük, hogy a Te nagy csaláodba tartozhatunk. Köszönjük, Urunk, hogy mind, akik most itt vagyunk, egy közösségbe tartozhatunk.

Köszönjük Neked a templomi és az iskolai keresztyén közösséget. Köszönjük tanárainkat, különösen az iskola új tanárait. Adj nekik sok türelmet és bölcsességet ahhoz, hogy minket tanítsanak és neveljenek.

De ma legfőképpen az új iskolatársainkat, az első osztályosokat köszönjük meg Neked.

Add, hogy hamar megismerjék az iskolát, otthonosan érezzék magukat az épületben és miközöttünk. Add, Istenünk, hogy jó és segítőkész társaik lehessünk.

Légy velük, Atyánk, hogy sohase lankadjanak a hitben, kérdésben, érdeklődésben. Add, hogy ne veszítsék el a mostani kíváncsiságukat, lelkesedésüket.

Tedd engedelmessé őket, fordítsd a jó intésekre füleiket, korukkal együtt növeld bennük a tudományt és a Te félelmedet. Úgy igazgasd életüket, hogy a Te országod terjedésére és dicsőségére legyenek.

Küldd el nekünk Szentlelkedet, hogy velünk legyen az egész előttünk álló tanévben, a vidám és szomorú percekben is.

Ha velünk vagy, Istenünk, nem érhet minket bántódás.

Amen

2017. szeptember 3.

Különleges nap volt. Megérkeztünk az iskolai befogadó Istentiszteletre.

Elérkezett a mi életünkben is az a pillanat, amikor Adél a Halacska óvodát maga mögött hagyva elkezdje az iskolát. Gyülekezeti tagokként fontos volt számunkra hogy református iskolában induljon útnak.

A befogadó Istentiszteletet Németh Tamás a Református iskola lelkésze tartotta, aki nagy szeretettel gyermeki nyelven szólt a

leendő elsősökhöz. Az igében a 12 éves gyermek Jézusról hallottunk, akit szülei elveszteknek gondoltak, de végül 3 nap múlva a templomban találtak rá.

Adél az óvónők segítségével (Andi, Zsani és Janka néni) már az óvodában is sokat tanult Jézusról és tanításairól, ezért érdeklődéssel várta az istentiszteletet. Fontos az életében Isten jelenléte, bármikor fordulhat hozzá. Ez alkalommal az áldás minden osztálynak külön szólt, ezért Adél kiemeltnek érezte magát.

Lelkész Úr szavai nemcsak a gyerekeket, hanem minket is megérintett, hálás szívvel gondolunk Istenre hogy helyet készített Adélnak ebben az iskolában.

Veress Ádám, Andi, Adél és Kata

Ajándék nap, avagy galériák, templomok, lépcsők, Szentendre

A Jóisten tartsa meg igazgató urunk, Bencze Péter jó szokását, hogy minden tanévet egy csapatépítő kirándulással indít! Azért éreztük különleges ajándéknak ezt a napot, mert előtte nagyon kellemetlen, mindenre, csak kirándulásra nem alkalmas napokban volt részünk.

Idén Szentendrére esett a választás, ami önmagában is vonzó úticélnak ígérkezett, de az, hogy hajóval utazhattunk, különleges élményben részesített mindannyiunkat. Miközben megcsodálhattuk gyönyörű fővárosunk – most már nemzetközileg is elismert – nevezetességeit, az egyre ősziessé váló tájat, élvezhettük a lágynapsütést, végre alkalmunk adódott beszélgetni egymással. Bármennyire hihetetlen is ez egy külső szemlélőnek, ritkán adódik alkalmunk erre az egyszerű hétköznapi időtöltésre. Jó alkalom volt ez a tantestületünkhöz, szeptemberben csatlakozott új kollegáknak, hogy megismerkedjenek ve-

lünk, és persze fordítva is. / Elő is került egy doboz nagyon finom sütemény a különleges alkalomra való tekintettel! /

Nemcsak egymást, hanem egy számunkra új intézményt és gyülekezetet is volt alkalmunk megismerni. Persze nem teljesen ismeretlen terepre tévedtünk, hiszen jelenlegi lelkészünk felesége itt érettségizett, és mindkettőjüket komoly szálak kötik ide.

Jó volt látni egy egyházi fenntartású középiskolát, akik már bejárták azt az utat, amit remélhetőleg mi is bejárunk majd. Csodás volt élvezni vendégszeretetüket, látni hagyományait, amit fáradtságos munkával kiküzdöttek, és biztosságot adott, hogy megtudtuk, segítőkész gyülekezet áll mögöttük. Azt hiszem, nem túlzok, amikor azt állítom, mindannyiunkban mély nyomot hagyott az az egyszerű, de végtelenül szép és harmonikus, praktikus környezet, amelyet kialakítottak egy gyülekezeti belsőépítész segítségével, melynek csúcsa a kápolna volt. A belépő szemét rabul ejti a bejárattal szemben lévő óriási ablak, amelyen át a panorámában lehet gyönyörködni! Mi készíthetné az embert jobban arra, hogy elgondolkozzon bizonyos földi és égi dolgokon, ha nem az, hogy a kék eget és a napot látja maga előtt?

Ezután bensőséges áhítatban volt részünk, amely szintén mélyen megragadott bennünket, mert a világ állandó, alapértékeiről szólt, és rámutatott arra mennyire felelősek vagyunk egymásért.

Utolsó programunk egy fejedelmi ebéd volt, majd rövid séta a városban, amely mindig új, mindig hívogató, mindig egyedi arcát mutatja, majd visszatértünk régi életünkbe, de talán elmondhatom, hogy fáradtan, de mégis felfrissülve.

Köszönet kollegáimnak, akik megosztották velem gondolataikat erről a szép napról.

*Szautner Krisztina
alsós munkaközösség vezető*

A Rózsakerti Demjén István Református iskola 1. helyezést ért el

Mottó: „Ház és udvar porig éghet, de a tudomány elfér a fejben és meg is marad.”

Luther Márton

Nagy érdeklődés kísérte az általános és a középiskolák számára két kategóriában meghirdetett RE:formáció komplex műveltségi vetélkedősorozatot. A 300 csapat közül a legjobb 6 általános iskolás csapat - egyben az ország 6 régiója mérkőzött meg egymással egy színvonalas és látványos vetélkedőműsor keretében a Kecskeméti Református Internátus dísztermében.

A vetélkedő célja, hogy a tanulók szerezzenek ismereteket azokról a művészeti és tudományos területekről, amelyekben a reformáció és annak hatása új értékeket teremtett. További célja, hogy a reformáció kultúránkra gyakorolt hatását fedezzék fel a jelenünk mindennapjaiban.

A verseny három fordulós volt. Az első forduló egy online teszt volt (általános iskola: 40 kérdés, 60 perc.) A kérdések a megadott szakirodalom alapján az alábbi műveltségi területre vonat-

koztak: magyar nyelv és irodalom, történelem, természettudományok (tudománytörténet), művészet- és művelődéstörténet, ének-zene, hittan és egyháztörténet. Kategóriánként a legjobb 36-36 csapat jutott a regionális döntőbe.

A második forduló anyagába a tudományterületeken túl magyarországi protestáns kulturális hagyományt alakító nagy személyiségek ismerete is beépült. A csapatok több előzetesen meghirdetett feladat megoldására készültek fel. Az általános iskolai regionális döntők 2017. május 13-án a következő helyszíneken kerültek megrendezésre: Győr, Kaposvár, Budapest, Kecskemét, Miskolc és Debrecen. A regionális döntők hat győztese jutott tovább az országos döntőbe, amelyre most, 2017. október 19-én került sor Kecskeméten.

Az országos döntőben a zsűri elnöke dr. Hafenscher Károly miniszteri biztos volt. A zsűri tagjai: Merklné Kálvin Mária, az Oktatási Hivatal Pedagógiai-szakmai Szolgáltatások Koordinációs Főosztálya főosztályvezetője, Krámer György, a Magyarországi Evangélikus Egyház Zsinati Oktatási Irodája irodavezetője, dr. Papp Kornél, a Magyarországi Református Egyház Zsinati Oktatási Irodája irodavezetője, és dr. Sárközy István, a Kecskeméti Református Gimnázium nyugalmazott igazgatója, Kecskemét MJV Közgyűlése Értékmegőrzési Bizottsága bizottsági tagja.

Az országos döntőben Kecskemétről, Békéscsabáról, Budapestről, Pécsről, Győrből és Tiszaújvárosból érkezett általános iskolás csapatok vettek részt. A szoros vetélkedőben, a győzelmet, a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskolánk szerezte meg. A győztes csapat tagjai: Gulyás Johanna, 5.b, Petőcz-Nemessányi Anna 5.c, Szíjj Boróka 7.b, Simai Soma 8.b és Szikra Domonkos 8.b osztályos tanulók. Felkészítő tanárok: Horváth Erika, Ábrahám Edit, Bányai Gábor, Dizseri Barnabás, Lovas Zsuzsanna, Szunyi György, Németh Tamás és Ábrahám Angéla. Solideo Glória!

Ábrahám Angéla

Testvériskoláinkkal közösen ünnepel a Rózsakerti iskola

Reformációs ünnepre és a határon túli testvériskolák küldöttségeinek látogatására kerül sor az őszi szünet előtti héten, október 25. és 27-e között a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskolában.

Évek óta hagyomány már iskolában, egy az egyháztörténelmi hitbeli megújuláshoz köthető téma köré épülő, ún. „reformációs akadályverseny” megszervezése, ahol a gyerekek egy délelőttön keresztül interaktívan tanulhatnak és vetélkedhetnek tanítóik vezetésével.

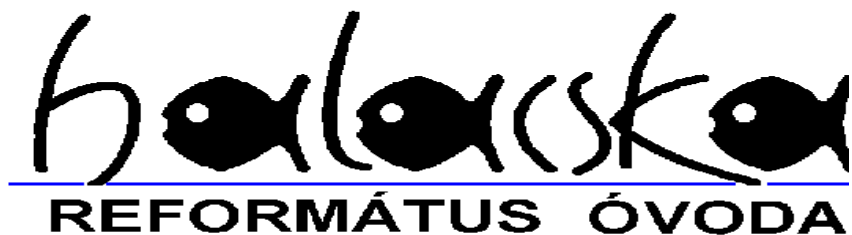
A reformáció ötszázadik évfordulója azonban arra inspirálta az iskola pedagógusait, hogy nagyobb hangsúllyal, a történelmi emlékévhöz méltó módon, iskolánk kapuit testvériskoláink előtt is szélesre tárva ünnepelje meg ezt a kivételes alkalmat.

Meghívásunkat három, intézményünkkel évek óta kapcsolatban álló határon túli iskola is elfogadta. Kísérő tanáraikkal együtt számolva a Sepsiszentgyörgyi Református Kollégium nyolc, a kolozsvári Talentum Református tizenhat, és a Kárpátaljáról érkező Mezőkaszonyi Középiskola összesen tizenhárom fős küldöttsége érkezik meg Budafokra október 25-én az esti órákban. Összesen tehát huszonkilenc diák és nyolc pedagógus lesz a vendégünk. Programjukban szerepel a Rózsakerti iskolai tanóráiba való bepillantás, kirándulás a Csodák Palotájába, a megújult budapesti Bibliamúzeum megtekintése, és a Pál-völgyi-barlangba való kirándulás.

A hét csúcspontja az október 27-i ünnepi istentisztelet lesz iskolánk tornatermében, ahol a testvériskolások bemutatkozása mellett iskolánk minden tanulója és dolgozója egy-egy jelképes ajándékkal gazdagodik majd.

A vendég iskolásokat iskolánk diákjainak családjai fogadják be három éjszakára, akiknek áldozatkészségét ezúton is hálásan köszönjük!

*Németh Tamás
iskolalelkész*

A 2017-18-as tanév több személyi változást hozott óvodánk életébe. Kettő baba várás, egy fő költözés miatt megvált az ovitól. Kettő máshol kerestek munkát és egy kolléganő fizetés nélküli szabadságra, egy másik pedig nyugdíjba ment. További változást hoz év közben, hogy még egy kolléganő babát vár és csak az első félévben lesz velünk. Gyermekeknevelési szabadságról várhatóan kettő is visszajönnek a tanév folyamán, így kiegészül a nevelőtestület.

Hálásak vagyunk azért, hogy szeptemberre új munkatársakat köszönthettünk. Öt óvoda pedagógust és egy dajka-takarítót. A továbbiakban olvashatjuk bemutatkozó soraikat. Bízunk benne, hogy mostanra kapcsolódni tudtak a munkatársi csapathoz, és egyre több személyes szálon is kötődnek az óvodához. Reméljük, hogy sikerül együtt továbbépíteni azt a lelki közösséget is, ami óvodánkat eddig is jellemezte.

*****

Bodor Sarolta vagyok, 2017 augusztus óta a Pálmácska csoport óvodapedagógusa. 1995-ben születtem Budapesten. Szüleim Erdélyből származnak, ezért sokat szoktunk oda utazni. Nagy családban nevelkedtem, két testvérem van. Családunk vallásos, megkeresztelkedtem és konfirmáltam is. Általános Iskolába és Gimnáziumba Érdre jártam. A tanulmányaim mellett majdnem 10 évig jártam néptánra a Pesovár Ferenc Alapfokú Művészeti Iskolába. Óvodapedagógusi tanulmányaimat jeles

eredménnyel, az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán végeztem Váccon. Szakdolgozatomban a média hatását kutattam, az óvodáskorú gyermekekre nézve. A Halacska Református Óvoda az első munkahelyem. Érdén lakom, innen járok Budafokra az óvodába. A Pálmácska csoport egy 27 gyermekből álló kiscsoport. Nagyon szeretek ebben a csoportban lenni és jó az óvodai közösség is.

*****

„Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” János 14:7

A nevem **Kiss Ilona Margit**, de becenevem után Pötyinek szólítanak a barátaim és az óvodában a gyerekek. Hívó családban nőttem fel, édesanyám lelkész, édesapám presbiter. Imádságaik és hiteles életük segítségével Isten gondviselését már gyermekkoromban megtapasztaltam. 12 éves koromban tértem meg, 1998 óta vagyok a Külső-Kelenföldi Református gyülekezet tagja. 1997-ben a Halacska Református Óvoda indulásánál a Fehérke csoportban voltam óvónő, most ismét a Halacska Óvoda munkatársa vagyok, a Szivárvány csoportban. 27 éve vagyok óvónő, ez idő alatt arra törekedtem, hogy minél jobban fejleszem szakmai ismereteimet. Ennek eredményeképpen választott területem a fejlesztőpedagógia lett. A fenti ige ígéreteiben bízva Isten gazdag áldását kérem a gyülekezet és az óvoda munkájára és gyümölcstermő életére.

*****

Kocsev Rebeka Femke vagyok, óvodapedagógus. Balatonszárszón nőttem fel, ahol édesapám volt a református lelkész, majd középiskolás éveimet a Pápai Református Kollégium Gimnáziumának falai között töltöttem.

Pályaválasztásomat nagyban befolyásolta, hogy egész életemben a Balaton partján éltem, így az idegenforgalmi szakmenedzser szak mellett döntöttem, melyet 2011-ben végeztem el a Pannon Egyetemen. Ezzel párhuzamosan elkezdtem a Kodolányi János

Főiskolán a szociális munka szakot, ahol 2014-ben végeztem. Az évek alatt körvonalazódott bennem, hogy gyermekkori vágyamat szeretném valóra váltani; ezért jelentkeztem az Eötvös Lóránd Tudományegyetemre óvodapedagógia szakra, ahol idén végeztem.

Nagy örömmre szolgált, hogy szakmai gyakorlatomat a Halacska Református Óvodában tölthettem, s ezen idő alatt fogalmazódott meg bennem, hogy szívesen dolgoznék ott, és nagyon hálás vagyok, hogy erre szeptembertől lehetőségem is nyílt. Úgy gondolom, hogy szociális munkás tanulmányaim s tapasztalataim rengeteg pluszt adnak óvodapedagógusi munkámhoz, és ezekre alapozva próbálom legjobb tudásom szerint végezni munkámat.

*****

Németh Viktória vagyok, óvodapedagógus. A váci Apor Vilmos Katolikus Főiskolán végeztem 2016-ban. Tanulmányaim után egy évet dolgoztam a 17. kerületi Hétszínvirág Óvodában. Ez alatt az egy év alatt fogalmazódott meg bennem, hogy milyen munkahelyen dolgoznék szívesen.

Tizenkét évet tanultam református oktatási intézményben Kun-szentmiklóson, ez idő mind általános iskolát és gimnáziumot is takar. Ez a város nem csak az iskolám miatt meghatározó számomra. Itt nőttem fel egy szerető családban, három testvéremmel együtt.

Abban a döntésemben, hogy a Halacska Református Óvodába jöjjek dolgozni, a hitbeli elköteleződésem buzdított. Örömmel jövök egy olyan intézménybe dolgozni, ahol minden nap beszélhetek a gyerekeknek Istenről, s arról, amit én magam is vallok.

Óvodapedagógus képzésem utolsó éve mellett elkezdtem a Csecsemő és kisgyermekgondozói szakot is, amit 2017 júniusában fejeztem be sikeresen. Jelenleg minősítésre készülök, s nagy öröm számomra, hogy a Halacska Református Óvodában készülhetek erre.

*****

Nevem : **Török Jolán**. Nemrégén költöztem Budafokra, ahol sikerült elhelyezkednem a Halacska református óvodában. Hálat adok az Úrnak, hogy ide kerültem, mert nagyon szeretek gyermekek között dolgozni. Takarítóként vettek fel, de én jelenleg dajkaként végzem munkámat, mivel helyettesítek valakit. Milyen csodálatos dolog, hogy ilyen sok gyerek ismerkedik meg Istennel és Jézus Krisztussal. Édesanyám hitben nevelt, kiskoromban együtt jártunk református templomba. Konfirmáció előkészítőre Kelenvölgybe jártam, 16 évesen konfirmáltam itt Budafokon. Nagy örömmre mind a két fiam Isten szeretetében nőtt fel, ők is konfirmáltak. A párjukra is a gyülekezetben találtak rá. Remélem unokáim is ezt a hitvallást folytatják. Egész életemben Isten kegyelméből éltem, mindig gondot viselt rám. Elég nehéz életem volt, de az Úr mindig velem volt, végig fogta a kezem. Bízom Jézus Krisztusban, a megváltómban és boldog vagyok, hogy gyermeke lehetek.

*****

Zákányné Tusori Izabellának hívnak. Vidéki lány vagyok, Jánoshalmán nőttem fel. A főiskolai tanulmányaimat Baján végeztem, az Eötvös József Főiskolán. Ez az első évem óvónőként, mivel idén diplomáztam. 22 éves vagyok, de már rengeteg áldást köszönhetek Istennek: Tavaly nyáron, július 2-án hozzámehettem Tomimhoz, akit nem kétség, hogy Istentől kaptam. Jelenleg villamosmérnöknek tanul Óbudán. Miatta költöztem Budaörsre. Egyébként amennyire tudtam mindig is kerültem Budapestet, mert jobban szeretem a vidéki életet, a csendet, a nyugalmat. Viszont Isten útjai kifürkészhetetlenek és egyben tudom, hogy a legjobbak is számomra. Éppen ezért vagyok most ebben az óvodában is. Hiszem, hogy jelenleg itt akar látni, és használni ebben az óvodában az ő dicsőségére.